

POSTANOWIENIE

Dnia 16 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXIV Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Tyszka

Protokolant: protokolant sądowy Marek Dobrogojski

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2015 r. w Warszawie na rozprawie sprawy

z wniosku A. Ł. (1) i P. Ż.

z udziałem Z. B.

o upoważnienie do rozporządzenia wspólnym prawem

postanawia:

1. zezwolić wnioskodawczyni A. Ł. (1) jako współtwórcy projektu koncepcji plastyczno-przestrzennej wystawy głównej (...) W., przygotowanego jako praca konkursowa na konkurs ogłoszony przez (...) W. 18 października 2014 roku (Praca (...)), na:

a) dokonanie - w imieniu wszystkich współtwórców - nieodpłatnego rozporządzenia autorskimi prawami majątkowymi do Pracy (...) na rzecz (...) W. w zakresie wskazanym w rozdziale XIV regulaminu wspomnianego konkursu,

b) udzielenie (...) W. - w imieniu wszystkich współtwórców - zezwolenia na wykonywanie praw zależnych do Pracy (...) na warunkach wskazanych w rozdziale XIV regulaminu wspomnianego konkursu;

2. zasądzić od Z. B. na rzecz A. Ł. (2) i P. Ż. kwotę 477 zł (czteryście siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

XXIV Ns 36/15

UZASADNIENIE

Wnioskiem z 18 marca 2015 roku P. Ż. i A. Ł. (1) wnieśli o zezwolenie im jako współwłaścicielom wspólnego prawa majątkowego, do:

a) dokonania nieodpłatnego rozporządzenia na rzecz (...) W. wspólnym prawem w postaci majątkowych praw autorskich projektu koncepcji plastyczno-przestrzennej wystawy głównej (...) W., przygotowanego wspólnie przez P. Ż., A. Ł. (1) oraz Z. B. jako praca konkursowa zgłoszona na konkurs ogłoszony przez (...) 18 października 2014 roku (Praca (...)), na płaszczyznach eksploatacji wskazanych w Rozdziale XIV regulaminu konkursu, w imieniu wszystkich współwłaścicieli;

b) udzielenie zezwolenia na rzecz (...) W. do wykonywania praw zależnych do Pracy (...) na warunkach wskazanych w regulaminie konkursu;

c) obciążenie uczestniczki postępowania Z. B. kosztami postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wnioskodawcy wskazali, że 22 października 2014 roku dowiedzieli się o organizowanym przez (...) W. w W. konkursie i postanowili wziąć w nim udział, zapraszając do współpracy jeszcze jedną osobę - Z. B.. Ponieważ P. Ż., jako jedyny prowadził działalność gospodarczą i w związku z tym spełniał wymogi formalne, 5 listopada 2014 roku, działając pod firmą PL (...), złożył on wniosek o dopuszczenie do udziału w konkursie. Uczestnicy ustalili, że będą wspólnie pracować nad pracą konkursową oraz ewentualnie projektem wystawy głównej, gdyby praca okazała się zwycięska. Od 15 listopada 2014 roku, po dopuszczeniu do udziału w konkursie strony rozpoczęły prace nad projektem konkursowym, przy czym z uwagi na wieloletnią znajomość, nie spisano umowy regulującej udział w prawach majątkowych do projektu. Nieformalnie ustalono, że każdy z uczestników bierze udział w projekcie na równych i partnerskich zasadach i w taki sam sposób rozlicza zyski i ciężary z nim związane. Znaczna część prac była realizowana w siedzibie firmy, a zarazem wspólnego mieszkania uczestników P. Ż. i A. Ł. (1). Ponieważ w trakcie realizacji I etapu prac P. Ż. i Z. B. byli zaangażowani również w inne projekty ich bezpośredni kontakt był ograniczony - łącznikiem była A. Ł. (1). W II etapie prac konkursu strony często spotykały się w mieszkaniu wnioskodawców w celu wspólnych prac. W dniu 21 stycznia 2015 roku (...) W. ogłosiło, że praca uczestników zdobyła I miejsce w konkursie, za co przysługiwała nagroda pieniężna w kwocie 65.000 zł oraz zaproszenie do negocjacji umowy w sprawie zaprojektowania wystawy głównej. Warunkiem zapłaty było przeniesienie autorskich praw majątkowych na (...). Jednocześnie zgodnie z wymogami konkursu P. Ż. obowiązany był złożyć oświadczenie w którym zobowiązywał się przenieść nieodpłatnie na (...) autorskie prawa majątkowe do projektu. Wnioskodawcy zaznaczyli, że przy składaniu II etapu pracy Z. B. była świadoma, że praca jest zgłoszona jako dzieło 3 współautorów i akceptowała ten fakt. Później jednakże Z. B. zakwestionowała udział P. Ż. w pracach nad projektem oświadczając, że ona i A. Ł. (1) powinny otrzymać po 50 % wynagrodzenia. Wnioskodawcy zaznaczyli przy tym, że Z. B. zwróciła się do P. Ż. o sprostowanie pojawiających się w internecie informacji, gdzie jako autora wskazywano wyłącznie PL (...) i nie kwestionowała wtedy jego wkładu w prace. Na spotkaniu 26 stycznia 2015 roku Z. B. wskazała, że P. Ż. miał udział w pracach, ale wyłącznie techniczny, w związku z czym jego wynagrodzenie powinno wynieść ok. 10%. Wnioskodawcy odrzucili tę propozycję, jako sprzeczną z rzeczywistym wkładem każdego z uczestników w prace. Wbrew twierdzeniom Z. B. udział P. Ż., który był najbardziej doświadczonym członkiem zespołu, w opracowaniu projektu był znaczny. Wnioskodawcy próbowali rozwiązać konflikt polubownie jednakże rozmowy prowadzone z Z. B. zakończyły się niepowodzeniem. Zaznaczyć trzeba, że pomimo braku zawarcia umowy (...) przekazało P. Ż. nagrodę 65.000 zł, z której to kwoty wypłacił on na rzecz Z. B. sumę odpowiadającą jej udziałowi w pracach (1/3), tj. 21.667 zł, jednakże uczestniczka nadal domagała się dopłaty różnicy do kwoty 1/2. Wnioskodawcy wskazali, że bez przeniesienia przez Z. B. autorskich praw majątkowych na (...) wspólnie przygotowany projekt może nie zostać zrealizowany, zaś (...) będzie mogło domagać się zwrotu wypłaconej nagrody. Wnioskodawcy zaznaczyli, że przygotowany projekt o ile nie zostanie wykorzystana przez (...), nie posiada żadnej ekonomicznej wartości, w związku z czym efekt wspólnych prac może zostać zaprzeczony. Odmowa zgody na przeniesienie autorskich praw majątkowych przez Z. B. jest sprzeczna z zasadami współzycia społecznego. Wnioskodawcy podkreślili, że należna uczestnicze część nagrody została już jej wypłacona, w związku z czym nie zachodzi ryzyko jej pokrzywdzenia (k. 1-12 - wniosek).

Pismem z 3 sierpnia 2015 roku wnioskodawcy zmodyfikowali wniosek w ten sposób, że A. Ł. (1) wniosła o upoważnienie jej do rozporządzania autorskimi prawami majątkowymi jak dotychczas, zaś P. Ż. przyłączył się do tak sformułowanego żądania (k. 209-212 - pismo).

W odpowiedzi na wniosek uczestniczka Z. B. wniosła o oddalenie wniosku w całości i zasądzenie na jej rzecz od wnioskodawców kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu uczestniczka wskazała, że w październiku 2014 roku wspólnie z A. Ł. (1) postanowiły wziąć udział w konkursie na opracowanie projektu koncepcji plastyczno-przestrzennej wystawy głównej (...) W.. Uczestniczki rozważały także wzięcie udziału w innych konkursach. Przyjęta formuła współpracy przewidywała tworzenie projektów przez A. Ł. (1) i Z. B., natomiast P. Ż., z uwagi na prowadzoną działalność gospodarczą, miał pełnić jedynie funkcje administracyjne. Uczestniczka podkreśliła, że nie zdecydowałyby się na współpracę na innych zasadach, bowiem P. Ż. był dla niej osobą nieznaną i niesprawdzoną. Podniosła także, że pracownia w której P. Ż. pracował na pełen etat - 307 kilo, również brała udział w konkursie, w związku z czym złożył on właścicielowi pracowni

zapewnienie, że nie bierze udziału w pracach nad konkurencyjnym projektem. Uczestniczka wskazała, że wspólnie z A. Ł. (1) samodzielnie wykonywały wszystkie prace przy użyciu własnych narzędzi. P. Ż. świadczył jedynie drobną techniczną pomoc, np. przy wykonaniu harmonogramu czy też poszukując osoby, która mogłaby wykonać kosztorys projektu. W dniu 18 grudnia 2014 roku uczestnicy ustnie ustalili, że w przypadku wygranej w konkursie, nagroda zostanie podzielona po połowie pomiędzy Z. B. i A. Ł. (1). Po ogłoszeniu wyników konkursu P. Ż. zaproponował podział nagrody, przewidujący wypłatę symbolicznych kwot na rzecz każdego z uczestników oraz spożytkowanie pozostałej części nagrody na wydatki związane ze wspólną działalnością, co było sprzeczne z dotychczasowymi ustaleniami. Na kolejnym spotkaniu uczestniczka zasugerowała stworzenie spółki celowej i podział nagrody w stosunku 45:45:10, chcąc w ten sposób uhonorować pracę P. Ż. 10% udziałem. Propozycja spotkała się z gwałtowną i negatywną reakcją wnioskodawców, którzy zakwestionowali wielkość udziału Z. B. w pracach wskazując, że w rzeczywistości każdy w 1/3 przyczynił się do powstania projektu. Powyższe zapoczątkowało serię spotkań prywatnych, przy (...) Oddziale (...) oraz z przedstawicielami (...). A. Ł. (1) i P. Ż. konsekwentnie odrzucali jednak wszelkie propozycje polubownego rozwiązania sporu, dlatego też ostatecznie nie udało się wypracować żadnego kompromisu. Uczestniczka podniosła, że zgłoszony w sprawie wniosek nie nadaje się do uwzględnienia, gdyż naruszałoby to art. 43 ust. 1 pr.aut., przewidujący partycypację autora w dochodach uzyskiwanych z gospodarczego wykorzystania jego pracy. Dodatkowo w ocenie uczestniczki udzielenie upoważnienia naruszałoby także jej autorskie prawa osobiste określone w art. 16 pr.aut. Uczestniczka jako autor ma prawo do czuwania nad właściwym wykorzystaniem utworu i nie godzi się na dokonywanie jego modyfikacji (k. 224-237 - odpowiedź na wniosek).

W toku postępowania uczestnicy podtrzymali swoje stanowiska w sprawie.

Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego na wniosek stron Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

P. Ż. i A. Ł. (1) 22 października 2014 roku dowiedzieli się o organizowanym przez (...) W. w W. konkursie na opracowanie koncepcji plastyczno-przestrzennej sal ekspozycyjnych Wystawy Głównej (...) W.. Do współpracy nad koncepcją i projektem wystawy głównej w przypadku wygrania konkursu wnioskodawcy postanowili zaprosić koleżankę A. Z. B.. Jako, że P. Ż. spełniał wszystkie wymogi formalne dopuszczenia do uczestnictwa w konkursie (m.in. prowadzenie działalności gospodarczej, posiadanie polisy OC), 5 listopada 2014 roku złożył on w tym zakresie wniosek (k. 18-26 - wniosek o dopuszczenie do udziału w konkursie wraz z wymaganymi dokumentami, k. 32-45 - regulamin konkursu z załącznikami, k. 47-48 - korespondencja mailowa).

W dniu 14 listopada 2014 roku zgłoszony przez P. Ż. wniosek został zakwalifikowany do udziału w konkursie (k. 55-56 - pismo).

Uczestnicy przystąpili do prac nad koncepcją konkursową, które w przeważającej części były realizowane w mieszkaniu wnioskodawców przy ul. (...) w W.. Dodatkowo A. Ł. (1) spotykała się Z. B. w jej mieszkaniu i w miejscach publicznych, w celu prowadzenia wspólnych prac. Jako, że P. Ż. i Z. B. pracowali ówczesnie również nad innymi projektami, ich wzajemne kontakty były ograniczone. Po złożeniu 3 grudnia 2014 roku pracy konkursowej w ramach I etapu, zintensyfikowano wspólne prace. W dniu 14 stycznia 2015 roku P. Ż. złożył pracę konkursową w ramach II etapu. Po skończonych pracach uczestnicy dokonali rozliczenia poniesionych kosztów (k. 27, 28 - pokwitowanie złożenia pracy konkursowej w I i II etapie, k. 50-51, 253-324 - korespondencja e-mailowa uczestników, k. 53 - potwierdzenie przelewu).

Praca konkursowa uczestników zajęła I miejsce, co wiązało się z uzyskaniem nagrody w kwocie 65.000 zł i zaproszeniem do negocjacji w trybie zamówienia z wolnej ręki w zakresie opracowania koncepcji plastyczno-przestrzennych sal ekspozycyjnych, dokumentacji projektowej oraz pełnienia nadzoru autorskiego nad realizacją robót. Warunkiem wypłacenia nagrody uczestnikowi konkursu było przeniesienie praw autorskich na organizatora do opracowanej koncepcji. Przeniesienie autorskich praw majątkowych miało dotyczyć: a) wystawienia pracy konkursowej w całości i części przez zamawiającego, bez ograniczeń, co do miejsca, czasu i formy; b) rozpowszechniania informacji o konkursie; c) powielenia pracy konkursowej w całości lub w części poprzez z wykonywanie kserokopii i wprowadzanie do pamięci komputera, wielokrotnej publikacji pracy konkursowej w całości

lub w części w celu promocji projektu (...) W., bez ograniczeń, co do miejsca czasu, formy - tylko w celach niekomercyjnych (k. 32-45 - regulamin konkursu z załącznikami).

Po zakończeniu konkursu pomiędzy uczestnikami doszło do sporu w zakresie autorskiego wkładu w opracowanie projektu konkursowego. Z. B. zakwestionowała zaangażowanie P. Ż. stwierdzając, że to wyłącznie ona oraz A. Ł. (1) prowadziły prace w związku z czym uzyskana nagroda powinna zostać podzielona po połowie pomiędzy uczestniczki. Z kolei P. Ż. i A. Ł. (1) stali na stanowisku, że wkład pracy uczestników był równy, w związku z czym każdemu z nich przysługuje 1/3 przyznanej przez organizatora konkursu nagrody. W dniu 12 lutego 2015 roku (...) przelało na rachunek bankowy P. Ż. nagrodę w kwocie 65.000 zł. Wnioskodawca podtrzymując swoje wcześniejsze stanowisko przekazał Z. B. kwotę 21.666,67 zł, tj. 1/3 nagrody. Pomimo prowadzenia rozmów w zakresie polubownego rozwiązania zaistniałego sporu strony nie zdołały osiągnąć kompromisu. Z uwagi na brak porozumienia Z. B. odmówiła przeniesienia na (...) przysługującego jej udziału w autorskich prawach majątkowych oraz zastrzegła, że nie wyraża zgody na wykorzystanie projektu (k. 77-86, 332-370 - korespondencja e-mailowa i sms-owa uczestników, k. 135, 136 - potwierdzenia przelewów, k. 140-141 - pismo wnioskodawców, k. 144-157, 238-249 - protokoły i materiały ze spotkań związanych z rozmowami ugodowymi, k. 158, 250-251 - pisma uczestniczki).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów, które uznał za wiarygodne bowiem ich prawdziwość nie budziła wątpliwości i nie była kwestionowana przez strony.

Sąd oddalił wnioski dowodowe uczestniczki Z. B. o przesłuchanie świadków wymienionych w piśmie z 19 sierpnia 2015 roku oraz jej przesłuchanie w charakterze strony, zgłoszone na okoliczności wskazane w tymże piśmie. Przeprowadzenie postępowania dowodowego w zakresie zawnioskowanym przez uczestniczkę zmierzało bowiem do wykazania, że uczestnik P. Ż. nie był współautorem pracy konkursowej. Kwestia ta nie miała jednakże znaczenia dla wydanego w niniejszej sprawie rozstrzygnięcia, co zostanie wyjaśnione w dalszej części uzasadnienia. Okoliczność zaś, że współautorkami utworu były A. Ł. (1) i Z. B. (nie rozstrzygając czy jedynymi, czy też razem z P. Ż.) nie była sporna i wynikała jednoznacznie z przedłożonych przez strony dokumentów.

Sąd oddalił również wniosek uczestniczki Z. B. o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu architektury wnętrz na okoliczność przeprowadzenia wyliczenia szacunkowego wynagrodzenia za rozporządzenie projektem konkursowym z uwzględnieniem zakresu późniejszego z niego korzystania oraz korzyści z tego wynikających. Należy zauważyć, że zgodnie z regulaminem konkursu, na potrzeby którego sporządzony został przez uczestników projekt, wynagrodzeniem za przeniesienie na rzecz (...) praw do tego projektu była nagroda pieniężna w kwocie 65.000 zł. Przystępując do konkursu uczestnicy zaakceptowali postanowienia regulaminu, zatem wskazana wyżej nagroda stanowiła uzgodniony pomiędzy uczestnikami i organizatorem konkursu ekwiwalent majątkowy za przeniesienie praw do projektu. Z tego też względu dokonywanie przez biegłego jakichkolwiek wyliczeń szacunkowego wynagrodzenia należało uznać za niecelowe.

Sąd zważył, co następuje.

Roszczenie wnioskodawczyni w niniejszej sprawie wynikało z art. 9 ust. 3 ustawy z 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz.U. z 2006 r., nr 90, poz. 631 j.t. ze zm.) (pr.aut.), w myśl którego, do wykonywania prawa autorskiego do całości utworu potrzebna jest zgoda wszystkich współtwórców. W przypadku braku takiej zgody każdy ze współtwórców może żądać rozstrzygnięcia przez sąd, który orzeka uwzględniając interesy wszystkich współtwórców. Podkreślenia wymaga, że powyższy przepis wraz z art. 9 ust. 1, 2 i 4 pr.aut. ma charakter regulacji szczególnej w stosunku do przepisów kodeksu cywilnego dotyczących współwłasności rzeczy. Natomiast w pozostałym nieunormowanym w ustawie o prawie autorskim i prawach pokrewnych zakresie, np. w kwestii ustanowienia zarządcy, domagania się rachunku z zarządu, stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu cywilnego o współwłasności w częściach ułamkowych (art. 9 ust. 5 pr.aut.).

Z okoliczności sprawy wynikało, że uczestnicy pozostawali w sporze w kwestii współautorstwa P. Ż. oraz wielkości udziałów przysługujących poszczególnym współtwórcom. Zauważyć jednak trzeba, że specyfika rozwiązania dotyczącego wykonywania wspólnego prawa autorskiego polega na tym, że do jego wykonywania zawsze niezbędna

jest zgoda wszystkich współautorów utworu (brak podziału na czynności zwykłego zarządu oraz czynności przekraczających zwykły zarząd). Oznacza to, że każdy ze współautorów niezależnie od wielkości przysługujących mu udziałów może odmówić zgody na wykonywanie prawa w określony sposób (Janusz Barta (red.) „System Prawa Prywatnego. Prawo autorskie.”, Warszawa 2007, s. 82). W świetle brzmienia art. 9 ust. 3 pr.aut., wypada zatem stwierdzić, że również w kontekście możliwości domagania się przez współautora wydania przez sąd rozstrzygnięcia w zakresie wykonywania prawa autorskiego, nieistotna jest wielkość przysługujących mu udziałów w tymże prawie. Tym samym uznać należało, że spór co do charakteru współpracy P. Ż. przy projekcie oraz wysokości posiadanych udziałów w prawie nie stanowił przeszkody do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Zważyć było trzeba, że pierwotnie złożony w niniejszej sprawie wniosek został zmodyfikowany w ten sposób, że jedyną osobą go wnoszącą stała się A. Ł. (1), zatem udział P. Ż. ograniczył się do popierania tego wniosku. Stwierdzenie, że P. Ż. był współautorem projektu oznaczałoby, że jako uczestnik postępowania przyłączył się on do wniosku A. Ł. (1). Ustalenie okoliczności przeciwnej, tj. uznanie, że wkład pracy P. Ż. nie miał autorskiego charakteru skutkować musiałaby przyjęciem, że wyrażane przez niego stanowisko było pozbawione znaczenia. Niezależnie zatem od tego, która z powyższych ewentualności odpowiada rzeczywistemu przebiegowi prac nad konkursem, A. Ł. (1) posiadała uprawnienie do samodzielnego wystąpienia z wnioskiem w sprawie, jako niekwestionowany współautor, co pozwalało na wydanie rozstrzygnięcia bez przesądzenia spornej pomiędzy uczestnikami kwestii czy obok A. Ł. (1) i Z. B. twórczy wkład do wspólnego utworu wniósł również P. Ż..

Z ustalonego stanu faktycznego wynikało, że uczestnicy wspólnie brali udział w konkursie na opracowanie koncepcji plastyczno-przestrzennej sal ekspozycyjnych Wystawy Głównej (...) W. oraz że ich projekt wygrał w tym konkursie pierwszą nagrodę. Wiązało się to z uzyskaniem nagrody w kwocie 65.000 zł oraz zaproszeniem do negocjacji w trybie zamówienia z wolnej ręki na współpracę przy realizacji wystawy. Z kolei regulamin konkursu stanowił, że warunkiem wypłacenia nagrody uczestnikowi konkursu było przeniesienie praw autorskich na organizatora do opracowanej koncepcji. Oczywistym jest zatem, że brak przeniesienia tychże praw oznacza, że organizator konkursu nie wypłaci zwycięzcom nagrody, zaś nagroda już wypłacona będzie miała charakter świadczenia nienależnego (art. 410 k.c.) i będzie podlegała zwrotowi. W ocenie Sądu celowym i zasadnym było w tych okolicznościach przeniesienie przez współautorów autorskich praw majątkowych na organizatora konkursu. Takie działanie realizuje interes wszystkich współtwórców, bowiem w jego następstwie dochodzi do ziszczenia się przesłanki koniecznej do wypłaty przysługującej im nagrody i wykorzystania ich pracy. Wypada przy tym zaznaczyć, że koncepcja wystawy odnosi się do konkretnych realiów i uwarunkowań oraz architektury wnętrza (...) W., zatem jej niewykorzystanie w tym konkretnym projekcie spowodowałoby, że cały nakład pracy uczestników zostałby zaprzepaszczony.

Uczestniczka Z. B. podnosiła, że wydanie rozstrzygnięcia w przedmiocie nieodpłatnego przekazania na rzecz (...) praw do projektu naruszy jej autorskie prawa majątkowe, wyrażone w art. 43 ust. 1 pr.aut., zgodnie z którym przepisem, jeżeli z umowy nie wynika, że przeniesienie autorskich praw majątkowych lub udzielenie licencji nastąpiło nieodpłatnie, twórcy przysługuje prawo do wynagrodzenia. Stanowisko to nie zasługiwało na aprobatę. Kwestia warunków przeniesienia praw do projektu oraz wynagrodzenia uregulowana była w regulaminie konkursu, w którym uczestnicy brali udział. Zgodnie z jego treścią przeniesienie autorskich praw majątkowych na oznaczonych polach eksploatacji było warunkiem wypłacenia nagrody - w przypadku uczestników była to kwota 65.000 zł. Regulamin określający wzajemne prawa i obowiązki organizatora konkursu oraz jego uczestników stanowi formę umowy, o której mowa w art. 43 ust. 1 pr.aut. Jakkolwiek formalnie wyłącznie P. Ż. musiał przedmiotowy regulamin, jako osoba zgłaszająca udział w konkursie, zaakceptować, to nie ulega wątpliwości, że również uczestniczki, które pracowały przy tym samym projekcie (niezależnie od charakteru wykonywanych prac) per facta concludentia były postanowieniami regulaminu związane. Ekwiwalentem przeniesienia praw do projektu była nagroda pieniężna, która jak wynikało z okoliczności sprawy została przez (...) wypłacona w całości. Okoliczność ta obliuguje zatem uczestników do spełnienia ciążącego na nich na podstawie regulaminu zobowiązania. Tym samym uczestniczka Z. B. nie może obecnie podnosić zarzutu, jakoby upoważnienie do rozporządzenia wspólnym prawem miało naruszać jej autorskie prawa majątkowe.

Kolejnym zarzutem uczestniczki Z. B. była możliwość naruszenia, wskutek działania pozostałych uczestników jej autorskich praw niemajątkowych, a konkretnie prawa do czuwania nad nienaruszalnością treści i formy utworu

oraz jego rzetelnego wykorzystania (art. 16 pkt 3 pr.aut.). Również w tym przypadku wskazać trzeba, że zakres dopuszczalnego wykorzystania utworu wynikał z regulaminu, który ściśle określał pola eksploatacji, co do których miało nastąpić przeniesienie praw na rzecz (...). Z treści złożonego w niniejszej sprawie wniosku wynikało, że wnioskodawczyni domagała się udzielenia upoważnienia do rozporządzenia prawem na rzecz (...) w zakresie wynikającym z regulaminu, który jak już wskazano, miał wiążący charakter dla wszystkich uczestników. Tym samym zarzuty uczestniczki co do możliwości naruszenia jej autorskich praw niemajątkowych należało uznać za niezasadne.

W świetle powyższego w ocenie Sądu złożony w niniejszej sprawie wniosek należało uznać za uzasadniony i udzielić A. Ł. (1) zezwolenia na nieodpłatne rozporządzenie na rzecz (...) W. w W. autorskimi prawami majątkowymi do utworu, którego współautorami byli uczestnicy i udzielenia (...) W. w W. zgody na wykonywanie praw zależnych do utworu, na warunkach określonych w regulaminie konkursu, w związku z czym orzeczono jak w punkcie 1. postanowienia.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o art. 520 § 3 k.p.c., zgodnie z którym jeżeli interesy uczestników są sprzeczne, sąd może włożyć na uczestnika, którego wnioski zostały oddalone lub odrzucone, obowiązek zwrotu kosztów postępowania poniesionych przez innego uczestnika. W niniejszej sprawie wniosek A. Ł. (1), popierany przez uczestnika P. Ż. został uwzględniony w całości w związku z czym przysługiwało im wobec uczestniczki Z. B., która oponowała przeciw wnioskowi, roszczenie o zwrot poniesionych kosztów postępowania. Złożyły się na nie opłata od wniosku w kwocie 100 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 360 zł (§ 11 ust 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Łącznie daje to kwotę 237 zł (100 zł + 360 zł + 17 zł) i taką też sumę należało zasądzić od uczestniczki na rzecz wnioskodawców, w związku z czym Sąd orzekł jak w punkcie 2. postanowienia.